

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΣΤΙΣ ΦΛΟΓΕΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η επιστημονική κοινότητα επισημαίνει ότι τα χαρακτηριστικά των δασικών πυρκαγιών στην Ισπανία μεταβάλλονται. Σε αυτό συμβάλλουν οι κλιματικές αλλαγές, οι οποίες προκαλούνται από τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου στην ατμόσφαιρα.

Οι κλιματικές αλλαγές είναι υπεύθυνες για την αύξηση της θερμοκρασίας καθώς και τη μεγαλύτερη ξηρασία του εδάφους. Εξαιτίας τους, οι περιοδοί λειψυδρίας είναι συχνότερες, γεγονός που οδηγεί σε μεγαλύτερη ξηρότητα της βλάστησης και κατά συνέπεια της ευφλεκτότητάς της. Επιπλέον, υπάρχουν αποδείξεις ότι οι κλιματικές αλλαγές έχουν ήδη αρχίσει να μεταβάλλουν τη φαινολογία (δηλαδή, την περιοδική και εποχιακή συμπεριφορά της χλωρίδας και της πανίδας σε σχέση με το κλίμα) και τη διασπορά των δασικών οικοσυστημάτων.

Στο φαινόμενο των κλιματικών αλλαγών προστίθεται η δομική κατάσταση των ισπανικών βουνών, η οποία χαρακτηρίζεται από την αύξηση της δασικής επιφάνειας, ως αποτέλεσμα της εγκατάλειψης της υπαίθρου και της εκμετάλλευσης των δασών, με αποτέλεσμα όμως δασικές εκτάσεις νέες, ασταθείς και με ελάχιστη ή μηδενική διαχείριση. Σε αυτό προστίθεται επιπλέον το γεγονός ότι το 95% των δασικών πυρκαγιών είναι ανθρωπογενείς, πολλές από αυτές μάλιστα οφείλονται σε εμπρησμούς, καθώς και η βαθιά ριζωμένη χρήση της φωτιάς ως μέρος της κουλτούρας της υπαίθρου.

Οι μεγάλες δασικές πυρκαγιές (μεγαλύτερες από 5.000 στρέμματα) αποτελούν ένα όλο και μεγαλύτερο ποσοστό της συνολικής καμένης έκτασης ανά έτος. Ανάμεσα σε αυτές τις μεγάλες πυρκαγιές ξεχωρίζουν τις τελευταίες δύο δεκαετίες αυτές που συμβαίνουν ενώ επικρατούν ακραία μετεωρολογικά φαινόμενα. Αυτά τα φαινόμενα μπορούν να οδηγήσουν στις λεγόμενες «Πυρκαγιές Υψηλής Έντασης», οι οποίες εξελίσσονται σε συνθήκες υψηλής θερμοκρασίας, ισχυρών ανέμων και χαμηλής υγρασίας. Είναι εξαιρετικά επιζήμιες και επικίνδυνες, ενώ δε μπορούν να καταπολεμηθούν με κανένα τρόπο κατάσβεσης, δηλαδή ο έλεγχός τους είναι αδύνατος ενώσω επικρατούν τα ακραία μετεωρολογικά φαινόμενα. Αυτό το είδος πυρκαγιών μπορεί επίσης να απειλήσει οικισμούς που βρίσκονται μέσα σε δασικές εκτάσεις, θέτοντας σε μεγάλο κίνδυνο ανθρώπινες ζωές και περιουσίες.

Η έκθεση του Ισπανικού Γραφείου της Greenpeace «Το Μέλλον στις Φλόγες» παρουσιάζει τους τρόπους με τους οποίους οι επιπτώσεις των κλιματικών αλλαγών στα δασικά οικοσυστήματα, σε συνδυασμό με τις αλλαγές στη χρήση του εδάφους και τις πολιτικές δασικής προστασίας και κατάσβεσης των πυρκαγιών, οδηγούν σε ένα νέο είδος πυρκαγιών με επιπτώσεις κοινωνικές, οικονομικές και περιβαλλοντικές άγνωστες μέχρι τώρα, όπως έχει φανεί τα τελευταία χρόνια στην Αυστραλία, την Καλιφόρνια, την Ελλάδα, την Πορτογαλία και την Ισπανία.

Η έκθεση επίσης εξετάζει κάποιες από τις περιπτώσεις πυρκαγιών στην περιοχή της Μεσογείου, η οποία σύμφωνα με τους επιστήμονες της Διακυβερνητικής Επιτροπής του ΟΗΕ για τις Κλιματικές Αλλαγές (Intergovernmental Panel on Climate Change – IPCC) είναι μία από τις πιο ευάλωτες περιοχές του πλανήτη στις επιπτώσεις των κλιματικών αλλαγών. Αναφέρεται το κύμα καύσωνα σε ολόκληρη την Ευρώπη το 2003, οι πυρκαγιές στην Πορτογαλία, τη νότια Γαλλία και την Ιταλία, η πυρκαγιά στο Riba de Saelices (Γουαδαλαχάρα, Κεντρική Ισπανία) το 2005, και το κύμα πυρκαγιών τον Αύγουστο του 2006 στη Γαλικία (Βόρεια Ισπανία), καθώς και του 2007 στην Πελοπόννησο και στα νησιά Τενερίφη και Γκομέρα (Κανάρια Νησιά, Ισπανία).

GREENPEACE

Οι προβλέψεις είναι δυσοίωνες, όπως προκύπτει από τις πρόσφατες μελέτες σχετικά με την εξέλιξη των δεικτών κινδύνου δασικών πυρκαγιών στη Γαλικία, όπου εκδηλώνονται οι μισές από τις δασικές πυρκαγιές στην Ισπανία.

Το συμπέρασμα από αυτές τις μελέτες είναι ότι υπάρχει μία σαφής τάση προς μία σημαντική επιδείνωση των συνθηκών έναρξης και εξάπλωσης πυρκαγιών στη Γαλικία τις τελευταίες δεκαετίες, γεγονός που αντανακλά ξεκάθαρα τις επιπτώσεις των κλιματικών αλλαγών στην περιοχή. Ο κίνδυνος πυρκαγιών ξεκινάει πριν το Μάρτιο, ενώ το καλοκαίρι η περίοδος επικινδυνότητας εκτείνεται από τον Ιούνιο μέχρι το Σεπτέμβριο.

Επιπλέον, τα κλιματικά μοντέλα δείχνουν ότι η πιθανότητα κυμάτων καύσωνα έχει διπλασιαστεί τα τελευταία χρόνια, και ότι μπορεί να γίνει ακόμα μεγαλύτερη στο μέλλον.

Δεδομένων των κινδύνων που προέρχονται από τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα στην ατμόσφαιρα, και δεδομένου του ρόλου που οι δασικές πυρκαγιές μπορούν να παίξουν ενάντια στη δυνατότητα των δασικών συστημάτων να απορροφούν το διοξείδιο του άνθρακα, είναι απαραίτητο ο δασικός σχεδιασμός να αναθεωρηθεί. Σε αυτό το πλαίσιο των κλιματικών αλλαγών, υπάρχουν ειδικοί που ήδη κρίνουν προβληματική τη θεώρηση των δασικών οικοσυστημάτων ως συστημάτων απορρόφησης διοξειδίου του άνθρακα.

Είναι άμεση ανάγκη να αντιμετωπιστούν οι κλιματικές αλλαγές και να σωθεί το κλίμα, μειώνοντας δραστικά τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου. Για την επίτευξη αυτού του στόχου, η Διεθνής Διάσκεψη για το Κλίμα που θα γίνει στην Κοπεγχάγη το Δεκέμβριο είναι η πιο κατάλληλη ευκαιρία. Σε αυτή τη συνάντηση, οι ηγέτες μας πρέπει να συμφωνήσουν ότι οι εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου διεθνώς θα κορυφωθούν το 2015, για να μειωθούν έπειτα με όσο το δυνατόν γρηγορότερους ρυθμούς σε σχεδόν μηδενικά επίπεδα μέχρι τα μέσα του αιώνα.

Εκτός από την καταπολέμηση των κλιματικών αλλαγών, είναι επίσης επείγουσα ανάγκη να προσαρμοστούν τα οικοσυστήματα σε αυτή τη νέα πραγματικότητα, η οποία πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη στο δασικό σχεδιασμό και την πολιτική κατάσβεσης πυρκαγιών.

Ο δασικός σχεδιασμός πρέπει να λάβει υπόψη μία ευρεία γκάμα πιθανών μελλοντικών σεναρίων, συμπεριλαμβανομένων των χειρότερων, ενώ παράλληλα πρέπει να ληφθούν υπόψη οι δυναμικές της βλάστησης ως αποτέλεσμα της φωτιάς, και των κινδύνων που συνεπάγεται αυτό σε συνθήκες αυξανόμενης επικινδυνότητας για πυρκαγιές.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΜΕΓΑΛΩΝ ΠΥΡΚΑΓΙΩΝ ΣΤΗ ΜΕΣΟΓΕΙΟ

Κύμα καύσωνα τον Ιούλιο του 2003 στην Ευρώπη

Το καλοκαίρι του 2003 έχει καταγραφεί ως ένα από τα πιο θερμά και επιζήμια για την Ευρώπη. Τον Ιούλιο αυτού του χρόνου καταγράφηκαν 20.000 θάνατοι περισσότεροι σε σχέση με την ίδια περίοδο προηγούμενων ετών, εκ των οποίων οι 14.000 στη Γαλλία. Η πλειονότητα οφειλόταν στα κύματα καύσωνα και επιπλοκές σε ασθενείς με κάρδιο-αναπνευστικά προβλήματα, σε μία περίοδο με ανώτατες θερμοκρασίες 40°C κατά τη διάρκεια της μέρας, και ελάχιστες 25°C κατά τη διάρκεια της νύχτας. Τα θερμόμετρα σκαρφάλωσαν στην Ευρώπη σε θερμοκρασίες ρεκόρ, γεγονός που συνέβαλε στην εξέλιξη επιθετικότερων πυρκαγιών, ιδιαίτερα στις νότιες περιοχές της Ευρωπαϊκής ηπείρου.

GREENPEACE

Στην Πορτογαλία, οι αρχές κήρυξαν κατάσταση φυσικής καταστροφής μετά το θάνατο 18 ατόμων στις δασικές πυρκαγιές που κατέκαψαν 4.250.000 στρέμματα, έκταση που αντιστοιχεί στο 5% των δασικών εκτάσεων της χώρας.

Στη Γαλλία, πολυάριθμες πυρκαγιές, κάποιες από τις οποίες επεκτάθηκαν σε έκταση άνω των 100.000 στρεμμάτων, προκάλεσαν την καταστροφή δεκάδων σπιτιών και κάμπινγκ. Μια αυτοσχέδια επιχείρηση εκκένωσης χιλιάδων ανθρώπων οδήγησε σε μπουτιλιαρίσματα στις εθνικές οδούς και σκηνές πανικού. Περίπου 1.700 πυροσβέστες, με την αρωγή στρατιωτικών μονάδων από τη Γαλλία και την Ιταλία, πάλεψαν με τις φλόγες μέχρι την ύφεση των μετεωρολογικών φαινομένων.

Στην Ιταλία, κρίθηκε αναγκαστική η εκκένωση πάνω από 4.000 τουριστών και κατοίκων στην ακτή της Αδριατικής.

Γουαδαλαχάρα, Κεντρική Ισπανία, Ιούλιος 2005

Η πυρκαγιά στη Γουαδαλαχάρα το 2005 διήρκεσε από το Σάββατο 16 έως την Τετάρτη 20 Ιουλίου και κόστισε τη ζωή 11 μελών των ομάδων κατάσβεσης. Η πυρκαγιά ξεκίνησε από μπάρμπεκιου στην περιοχή Riba de Saelices (Ρίμπα ντε Σαελίθες), ενώ οι μετεωρολογικές συνθήκες εκείνη τη στιγμή ήταν: θερμοκρασία 33°C, άνεμος 20 χλμ/ώρα με κατεύθυνση νοτιοδυτική και σχετική υγρασία του αέρα 22%. Επιπλέον, οι βροχοπτώσεις στην περιοχή είχαν παρουσιάσει μείωση κατά 50% σε σχέση με τα φυσιολογικά επίπεδα, ενώ η βλάστηση αποτελούνταν κυρίως από ρητινοφόρα πεύκα. Η κατάσβεση της πυρκαγιάς αποδείχθηκε εξαιρετικά περίπλοκη, λόγω της μεγάλης ξηρότητας του εδάφους και της βλάστησης, και των υψηλών θερμοκρασιών, σε συνδυασμό με τη μεταφορά της θερμότητας, τους ανέμους και την μορφολογία του εδάφους. Αυτοί οι παράγοντες οδήγησαν στο φαινόμενο της λεγόμενης «εκρηκτικής συμπεριφοράς της πυρκαγιάς», η οποία είναι τελείως απρόβλεπτη και εξαπλώνεται με πολύ μεγάλη ταχύτητα. 130.000 στρέμματα αποτεφρώθηκαν, εκ των οποίων τα 103.520 ήταν ορεινές δασικές εκτάσεις, ενώ και το φυσικό πάρκο του Alto Tajo (Άλτο Τάχο) υπέστη τις συνέπειες της πυρκαγιάς. Μισό εκατομμύριο άνθρωποι αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους.

Γαλικία, Βόρεια Ισπανία, Αύγουστος 2006

Το μεγαλύτερο κύμα πυρκαγιών στη Γαλικία ήρθε μετά από μια περίοδο έντονης λειψυδρίας, η οποία είχε ξεκινήσει ήδη από το Σεπτέμβριο του 2005. Οι δασικές εκτάσεις παρουσίαζαν υψηλή συγκέντρωση βιομάζας και μεγάλη κίνδυνο ανάφλεξης, γεγονός που τις μετέτρεπε σε ιδανική καύσιμη ύλη για την επέκταση της φωτιάς. Στις 4 Αυγούστου οι τοπικές αρχές προειδοποίησαν για τον εξαιρετικά υψηλό κίνδυνο πυρκαγιών λόγω των ακραίων συνθηκών, οι οποίες ενώ δεν ήταν ασυνήθιστες για την περιοχή, διήρκεσαν 11 ημέρες, με τις μέσες τιμές θερμοκρασίας, ανέμου και υγρασίας σε επίπεδα υψηλότερα από τα φυσιολογικά. Πέρα από την κατεύθυνση του ανέμου (βορειοανατολικός) σημαντικό ρόλο διαδραμάτισε και ο, σπάνιος στη Γαλικία, «κανόνας των 30» (ιδιαίτερες μετεωρολογικές συνθήκες, κατά τις οποίες καταγράφεται θερμοκρασία άνω των 30°C, άνεμοι ταχύτητας 30 χλμ/ώρα ή μεγαλύτερης και σχετική υγρασία αέρος χαμηλότερη από 30%. Κάτω από αυτές τις συνθήκες μπορούν να εμφανιστούν ακραία φαινόμενα που ονομάζονται «εκρηκτική συμπεριφορά της πυρκαγιάς»). Μόνο μετά τη μεταβολή των μετεωρολογικών συνθηκών, μετά τις 15 Αυγούστου, κατέστη δυνατός ο έλεγχος των περισσότερων από 1.900 πυρκαγιών που εκδηλώθηκαν στη Γαλικία εκείνη την περίοδο. Οι συνέπειες της πυρκαγιάς ήταν, πέρα από τα 800.000 στρέμματα που κάηκαν, 5 νεκροί, πάνω από 45 συλληφθέντες, και εκατοντάδες άτομα που εκκενώθηκαν από τα σπίτια τους.

GREENPEACE

Το κύμα των πυρκαγιών προκάλεσε μία κινητοποίηση χωρίς προηγούμενο εναέριων και επίγειων μέσων, και ανθρώπινου δυναμικού, συμπεριλαμβανομένου και του στρατού, καθώς και τη συμβολή άλλων ευρωπαϊκών χωρών στην κατάσβεση και την πολιτική προστασία. Οι δικαστικές αρχές της Γαλικίας διέταξαν έρευνα για την ανακάλυψη των αυτουργών και των κινήτρων πίσω από τους εμπρησμούς.

Κανάρια Νησιά, Ιούλιος-Αύγουστος 2007

Στα τέλη του Ιουλίου του 2007 θερμοί άνεμοι έπληξαν τα Κανάρια με αποτέλεσμα ισχυρούς ανέμους και την άνοδο της θερμοκρασίας στις μεγαλύτερες τιμές των τελευταίων 30 χρόνων. Στις 27 Ιουλίου σημειώθηκαν εμπρησμοί στο νησί Γκομέρα και στη νήσο Γκραν Κανάρια, και στις 30 Ιουλίου στην Τενερίφη. Μόνο η πρώτη πυρκαγιά μπόρεσε να τεθεί υπό έλεγχο μέσα σε λίγες ώρες, καίγοντας μόνο 2.000 στρέμματα. Στις 30 Ιουλίου η θερμοκρασία ξεπερνούσε τους 40°C, η ταχύτητα του ανέμου έφτανε τα 60 χλμ/ώρα και η ατμοσφαιρική υγρασία στην πρωτεύουσα της Γκραν Κανάρια βρισκόταν στο 20%. Οι δυσμενείς μετεωρολογικές συνθήκες σε συνδυασμό με τη μορφολογία του εδάφους δυσχέραιναν τις προσπάθειες κατάσβεσης. Μόνο την 1^η Αυγούστου, μετά τη μεταβολή των μετεωρολογικών συνθηκών, μπόρεσαν να τεθούν υπό έλεγχο οι πυρκαγιές στη Γκραν Κανάρια και στην Τενερίφη. Η φωτιά αποτέφρωσε πάνω από 310.000 στρέμματα και στα δύο νησιά, η μεγαλύτερη έκταση που καίγεται στα Κανάρια από τότε που ξεκίνησαν να καταγράφονται οι πυρκαγιές το 1968. Πάνω από 12.000 άνθρωποι εκκενώθηκαν από τα σπίτια τους.

Πελοπόννησος, 2007

Το κύμα πυρκαγιών στην Πελοπόννησο τον Αύγουστο του 2007 έχει πολλά κοινά στοιχεία με το αντίστοιχο στη Γαλικία τον Αύγουστο του 2006. Μετά από δύο εβδομάδες ξηρών ανέμων και θερμοκρασιών έως 40°C, από τις 24 Αυγούστου ξεκίνησε ένα κύμα περίπου 3.000 εστίων πυρκαγιών που αποτέφρωσαν 1.900.000 στρέμματα, και άφησαν πίσω τους 64 νεκρούς και 150 χωριά κατεστραμμένα. Συνελήφθησαν 32 ύποπτοι για εμπρησμούς.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Οι προτάσεις της Greenpeace για την καταπολέμηση των δασικών πυρκαγιών

1. Καταπολέμηση των κλιματικών αλλαγών

Για να μειώσουμε τον κίνδυνο δασικής πυρκαγιάς πρέπει να αντιμετωπίσουμε τις κλιματικές αλλαγές. Η Διεθνής Διάσκεψη για το Κλίμα που θα γίνει στην Κοπεγχάγη το Δεκέμβριο είναι η καταλληλότερη ευκαιρία για να σώσουμε το κλίμα του πλανήτη. Σε αυτή τη συνάντηση, οι ηγέτες μας πρέπει να συμφωνήσουν ότι οι εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου διεθνώς θα κορυφωθούν το 2015 για να μειωθούν έπειτα με όσο το δυνατόν γρηγορότερους ρυθμούς σε σχεδόν μηδενικά επίπεδα μέχρι τα μέσα του αιώνα. Η Greenpeace απευθύνει έκκληση στις κυβερνήσεις που θα συναντηθούν στην Κοπεγχάγη να φτάσουν σε συμφωνία σχετικά με τα ακόλουθα:

- Οι ανεπτυγμένες χώρες πρέπει να μειώσουν τις εκπομπές τους συνολικά τουλάχιστον κατά 40% έως το 2020 (με σημείο αναφοράς τα επίπεδα του 1990), μείωση που κατά τα ¾ τουλάχιστον πρέπει να είναι εγχώρια. Για την επίτευξη αυτού του στόχου οι ανεπτυγμένες χώρες πρέπει να συμφωνήσουν στη μείωση κατά 23% για το επόμενο διάστημα (2013-2017).

GREENPEACE

- Οι αναπτυσσόμενες χώρες πρέπει να συμβάλουν στην παγκόσμια προσπάθεια μειώνοντας την αύξηση των εκπομπών που προβλέπεται για αυτές σήμερα μεταξύ 15 και 30% έως το 2020, μέσω της εφαρμογής μέτρων που δεν απαιτούν εξωτερική βοήθεια. Παρόλ' αυτά, οι βιομηχανικές χώρες πρέπει να υποστηρίξουν τις αναπτυσσόμενες στα υπόλοιπα μέτρα.
 - Οι ανεπτυγμένες χώρες πρέπει να δεσμευτούν στη χορήγηση των απαραίτητων κονδυλίων προς τις αναπτυσσόμενες χώρες, ώστε να έχουν τη δυνατότητα να μεταβούν με γρήγορους ρυθμούς στις καθαρές τεχνολογίες, να μειώσουν την αποψίλωση των δασών και να προσαρμοστούν στις επιπτώσεις των κλιματικών αλλαγών που δε μπορούν πια να αποφευχθούν. Τα απαιτούμενα κονδύλια ανέρχονται στα 110.000 εκατομμύρια ευρώ το χρόνο έως το 2020.
 - Άμεσο σταμάτημα της αποψίλωσης των δασών και των εκπομπών που αυτή συνεπάγεται σε όλες τις αναπτυσσόμενες χώρες ως το 2020 και επίτευξη του στόχου για μηδενική αποψίλωση έως το 2015 στις περιοχές κλειδιά όπως ο Αμαζόνιος, η Λεκάνη του Κονγκό και η Νοτιοανατολική Ασία, θέτοντας κατά προτεραιότητα την προστασία των δασών με υψηλή οικολογική αξία και αυτών που αποτελούν σπίτι και πηγή ζωής για ιθαγενείς κοινότητες.
2. Προσαρμογή των δασικών οικοσυστημάτων της Ισπανίας στις κλιματικές αλλαγές

Εκτός από την καταπολέμηση των κλιματικών αλλαγών, ο δασικός σχεδιασμός πρέπει να λάβει υπόψη μία ευρεία γκάμα από μελλοντικά σενάρια, συμπεριλαμβανομένων των χειρότερων, εντός του χρονικού πλαισίου για το οποίο γίνεται ο εκάστοτε σχεδιασμός.

- Οι κλιματικές αλλαγές πρέπει να λαμβάνονται υπόψη ως μία ακόμα μεταβλητή κατά το σχεδιασμό των κανονισμών δασικής διαχείρισης και πρόληψης πυρκαγιών.
 - Εφαρμογή μέτρων προσαρμογής. Για παράδειγμα, αντιπυρικές ζώνες κατά την αναδάσωση, προσαρμογή της έντασης της δασικής εκμετάλλευσης κτλ, και εξασφάλιση της κατάλληλης επιλογής σπόρων για τις αναδασώσεις.
 - Ενδυνάμωση της δασικής διαχείρισης (δημόσιας και ιδιωτικής) ώστε να οδηγήσει σε δασικές εκτάσεις σταθερές, δομημένες και λιγότερο ευάλωτες σε καταστροφικές πυρκαγιές. Ένα τέτοιο δασοκομικό σχέδιο θα πρέπει να βασίζεται στην επίτευξη μεγαλύτερης ποικιλίας στα είδη φυτών, από είδη με διαφορετικές ηλικίες, μέχρι την ανάμιξη ειδών όπου είναι απαραίτητο, και, σε κάθε περίπτωση, στη μεγαλύτερη δυνατή γενετική ποικιλομορφία. Με λίγα λόγια, δημιουργία δασών πιο ανθεκτικών σε επιδημίες, ασθένειες, πυρκαγιές και ακραία μετεωρολογικά φαινόμενα.
 - Επανεξέταση του δασικού σχεδιασμού που βασίζεται στη θεωρία της φυσικής αναγέννησης, σύμφωνα με την οποία μετά από μία πυρκαγιά η βλάστηση επανέρχεται φυσικά. Δεδομένου ότι η θερμοκρασία και οι βροχοπτώσεις υφίστανται μεταβολές, οι δασικές εκτάσεις επίσης αντιδρούν διαφορετικά.
 - Δεδομένου ότι η φυσική αναγέννηση μετά από μία πυρκαγιά δεν είναι εγγυημένη, πρέπει να εφαρμόζονται επιστημονικά κριτήρια και οικολογικοί δείκτες κατά το σχεδιασμό των αναδασώσεων.
 - Αυστηρός έλεγχος των ξένων ειδών που εισβάλλουν στα οικοσυστήματα, λόγω της συνέχειας και επιμονής τους.
3. Προσαρμογή της πρόληψης και της αντιμετώπισης δασικών πυρκαγιών στα νέα δεδομένα

GREENPEACE

Είναι απαραίτητο και επείγον να ληφθούν μέτρα στο δασικό τομέα που θα αντιμετωπίζουν τα νέα δεδομένα που δημιουργούνται από τις κλιματικές αλλαγές και την επακόλουθη απειλή για Πυρκαγιές Υψηλής Έντασης. Κατά τον ίδιο τρόπο πρέπει να ληφθεί υπόψη στις προληπτικές δράσεις η διάσταση των αμυντικών στοιχείων ενώπιον μετώπων με μεγαλύτερη γραμμική ένταση.

- Αναθεώρηση του παρόντος μοντέλου καταπολέμησης πυρκαγιών το οποίο επί του παρόντος επικεντρώνεται στα μέσα και τις υποδομές κατάσβεσης, τα οποία αποδεικνύονται ανεπαρκή σε περιπτώσεις Πυρκαγιών Υψηλής Έντασης. Αυτό το μοντέλο πρέπει να εξελιχθεί προς την κατεύθυνση της ολοκληρωμένης διαχείρισης των καύσιμων υλών ενδυναμώνοντας τη δασοκομική δραστηριότητα.
- Σχεδιασμός δασικών πολιτικών που να περιλαμβάνουν την εγκάρσια διαχείριση των καύσιμων υλών. Δηλαδή, το ζήτημα του κινδύνου πυρκαγιάς πρέπει να είναι παρόν σε όλους τους τομείς αγροτικής και δασικής δραστηριότητας: δασική εκμετάλλευση (εμπορική ή όχι), αγροτική και κτηνοτροφική δραστηριότητα, εκμετάλλευση της δασικής βιομάζας για την παραγωγή ενέργειας, κλπ.
- Το εργαλείο δράσης για την καύσιμη ύλη πρέπει να είναι η προληπτική δασοκομία, η οποία θα δρα στην πυκνότητα και τη συνέχεια των καύσιμων υλών στα δάση, και τον αποκλεισμό των δασικών περιοχών υψηλού κινδύνου.
- Πέρασμα από τα μοντέλα ολικής κατάσβεσης στη διαχείριση της φωτιάς σε ένα σχεδιασμό της περιοχής που θα περιλαμβάνει τη φωτιά ως εργαλείο διαχείρισης. Οι ελεγχόμενες ή προβλεπόμενες φωτιές και η διαχείριση πυρκαγιών χαμηλής έντασης μπορούν να αποτελέσουν άλλη μία εναλλακτική λύση για τη μείωση της δασικής βιομάζας.
- Έμφαση στον έλεγχο και την πρόληψη των αιτιών ανάφλεξης, με την υποστήριξη των Υπηρεσιών Περιβάλλοντος και των εξειδικευμένων μονάδων διερεύνησης αιτιών, ή τη δημιουργία τέτοιου μηχανισμού στις χώρες όπου δεν υπάρχει. Μεγαλύτερη επαγρύπνηση όσον αφορά σε γνωστά αίτια όπως ηλεκτροφόρα καλώδια, χώροι απόρριψης απορριμμάτων, καύσεις στα πλαίσια αγροτικών εργασιών, υποδομές, κλπ.
- Βελτίωση της προστασίας από τις πυρκαγιές σε οικισμούς και κατοικίες που βρίσκονται κοντά ή εντός δασικών περιοχών, μέσω της ένταξης νέων κριτηρίων στον οικιστικό σχεδιασμό. Είναι απαραίτητη η ενημέρωση και ευαισθητοποίηση του πληθυσμού σχετικά με τους κινδύνους που εμπεριέχονται στην κατοίκηση σε δασικές περιοχές.
- Σωστός σχεδιασμός της προστασίας και του σχεδίου των κοινοτήτων, ειδικά σε ό,τι αφορά τους κήπους, και υποχρέωση ανάπτυξης σχεδίων εκκένωσης.
- Ενημέρωση και εκπαίδευση του πληθυσμού σχετικά με τη συμπεριφορά της φωτιάς και των επιπτώσεών της.
- Εκπαίδευση και ευαισθητοποίηση των ομάδων πληθυσμού που χρησιμοποιούν τη φωτιά, π.χ. τους αγρότες, με έμφαση στους κινδύνους που εμπεριέχει και την αυξημένη επικινδυνότητα λόγω των νέων συνθηκών που επικρατούν ως αποτέλεσμα των κλιματικών αλλαγών
- Επένδυση και ανάπτυξη των μέσων για την κατάσβεση πυρκαγιών. Παράταση της εκστρατείας κατάσβεσης πυρκαγιών σε όλο το έτος.